

Omraade. Det drejer sig om lige saa detaljerede Regler som dem i vort Lovforslag, men de er blot ikke samlet nogetsteds. Det er ubetinget en Lettelse, at vi har detailleret det hele frem her i Bestemmelser, der omfatter alt, hvad der her skal gælde.

Læs skaber først vi for Debitor ved det Forslag, vi har fremsat. Ifølge det, som hidtil er fremkommet, er der kun Tale om en Udsættelse. At det skulde være svækkende for Kreditgivningen, at disse Regler blev gennemført, kan jeg paa ingen Maade give den højtærede Minister Ret i. Jeg tror tværtimod, at det vil gavne Kreditten, at der saaledes tilvejebringes Bund i Folks private Økonomi. Lad os faa *det* i videst muligt Omfang, det vil gavne Kreditten og hele Økonomien her i Landet. For Kreditorerne er det absolut en Fordel, at den Mand, der er kørt fast, kan faa en Ordning af sine Af-færer; ellers faar de personlige Kreditorer nemlig slet ikke noget, og det kan meget vel være, at Kreditorerne er lige saa daarligt stillede som den Debitor, der faar en Ordning, men Kreditorerne bliver bedre stillet ved, at Debitor faar en saadan Ordning end ved, at han ikke faar nogen, for naar Debitor ingen Ordning faar, faar den fattige Kreditor skam heller ingen Penge, og det bliver han endnu fattigere af. Det er netop, naar man vil gaa ud fra, at mange Kreditorer ogsaa er vanskeligt stillede, i høj Grad i Kreditorernes Interesse, at saadanne Ordninger i mange Tilfælde kan træffes, saa at de dog faar noget af det, de har til gode, og faar det straks. Hvis Debitor skal gaa fallit, er der ingenting til de personlige Kreditorer i et Landbrugsbo.

I Kapitlerne IV og V giver vi Regler om de Laan, som kan faas fra Staten. Her sagde den højtærede Minister, at vi havde kunnet hjælpe Sønderjylland, for det var kun en Del af Nationen, men saadan at hjælpe hele Nationen det kan ikke lade sig gøre, hvem skal saa hjælpe? Ja, vi skal hjælpe dem, der er kriseramte, fordi Rigsdagen har ladet Nationalbanken gennemføre en alt for hastig Højnelse af Kronekursen, og de Folk, som har været Genstand for dette paa en for deres Økonomi ødelæggende Maade, har sandelig lige saa meget Krav paa Hjælp fra Statens Side som Sønderjyderne. Man kan bebrejde os, at det, vi har foreslaaet, ikke er en Milliard, men hvis vi havde foreslaaet en Milliard, vilde det ogsaa være blevet bebrejdet os. Vi holder os til Jorden, vi holder os til en Risiko for Staten paa 25 Mill. Kr. plus, hvad den højtærede Minister selv har kaldt for at være af underordnet Betydning,

nemlig det, der kan tabes ved at modtage Obligationerne for Skat — det er dog vist ikke værd at nævne i denne Forbindelse. At Pengene nede i Sønderjylland glider saa hurtigt bort, foraaarsages vel ved, at man i temmelig vidt Omfang benytter disse Penge til dermed at indfri Prioriteter i Ejendommene (*Statsministeren* [Madsen-Mygdal]: Nej). Jo, det skal man have Lov til, til Hypotekobligationerne og andre Laan, som man har staaende bagefter, benyttes disse Penge, man ombytter ganske simpelt i vidt Omfang dernede. Hvis man vilde uddele de 25 Mill. Kr., kunde man snart blive af med dem, det vilde ikke være vanskeligt at faa dem givet ud. De, der har laant over 75 pCt. af Vurderings-summen i faste Ejendomme og yderligere har personlig Gæld, vil det være meget vanskeligt at hjælpe, og derfor er der ogsaa sat en Grænse. Vi vil hjælpe dem, som det kan nytte at hjælpe. Naar Folk har saa uhyre Gæld, at øgede Laan fra Statens Side ikke kan hjælpe dem, eller naar de skulde have saa store Laan af Staten, at de ikke kan forrente det Laan, Staten giver dem, kan det ikke nytte at hjælpe. Hvis en Mand er saa forgældet, at han, selv om han faar Akkord med sine personlige Kreditorer og laaner det, han kan laane af Staten, dog ikke kan forrente den Gæld, han har tilbage, kan han ikke hjælpes. Det kan ikke nytte at forsøge at gavne de Mennesker, der i Forvejen er kommet saa dybt ned, at de ikke kan frelses. Vi skal hjælpe dem, der ikke er insolvente eller kun i ringe Grad insolvente og skaffe dem Akkord med Kreditorerne, saaledes at de kan faa deres Gæld bragt betydeligt ned og kan klare sig med et lille Laan fra Staten. Det skal ikke være noget stort Laan. Faar de et stort Laan hos Staten, skal det naturligvis afdrages og betales tilbage efterhaanden, og saa bliver de ikke ret meget bedre stillet, end de var i Forvejen. Det gælder om at bringe Gælden ned, og det kan for nogle ske ved, at man kommer dem til Hjælp med smaa Laan og bringer en Akkord i Stand med deres Kreditorer, saaledes at Kreditorerne kan faa en Del af det, de har til gode. Det kan Kreditorerne godt være tjente med, idet de faar en Kvotadel af deres Tilgodehavende, medens de ellers ingenting vilde faa.

Med Hensyn til Kursen paa disse Obligationer tror jeg ikke, den vil komme til at afhænge saa meget af, om der er solidarisk Forpligtelse indenfor denne Krisefondsforening eller ej, som af, hvorledes det vil udvikle sig med Landbrugskrisen i den